TROLLFLASKAN,

SKÄMT MED SÅNG I TRE AKTER.

(Parodi på Operan "Trollflöjten")

*

STOCKHOLM
ALBERT BONNIERS FÖRLAG.

Förord till den elektroniska utgåvan

Sv. Theatern.

o

(TROLLFLASKAN,

SKÅMT MED SÅNG I TRE AKTER.

(Parodi på- Operan wTrollflöjtenw.)TROLLFLASKAN,

SKÄMT MED SÅNG I TRE AKTER.

{Parodi på Operan ”Trollflöjten”.)

STOCKHOLM.

ALBERT BONNIERS FÖRLAG./

STOCKHOLM.

HÖRBERGSKA BOKTRYCKERIET, 1861.pr?i^a-

T-7

*b)

Perstnerae:

ASTB0N1US, värd pl kallaren »Solen».

TAMIN, landtmätare.

MÅNSON, öfverkypare p& »Solen».

FÖRSTA.

ANDRA l kållarkunden.

TREDJE]

FRU STJERNLUND, vflrdioaa pS värdshuset »Månen».

MINA, hennes systerdotter.

FÖRSTA i

ANDRA r uppasserskan pS »Månan».

TREDJE)

PAPANDER.

MALENA.

FÖRSTA)

ANDRA \ Kyparen på »Solen».

TREDJE)

En Execat ionsbetjent.

Kftllarkander, folk af båda könen, m> fl.

(Händelsen tilldrager sig i en aflägsen del af Sthbn.)

m70737^FORSTA AKTEN.

CEn öppen plats utanför värdshuset »Månan». Till höger sjelfva värdshuset, utanför detsamma en bänk.)

Första JSee«tm*

TAMIN (förföljd af en exekntionsbe- tjent, inkommer).

Säng N;o /.

TABiirv.

Hjelp himmel! Han ännu i spåren mig följer!

Ej hörnet der mer hans xgestalt för mig döljer Och fruktan i töcken r'en sinnena höljer.

Af fasa jag darrar — han närmar ju sig Så grymt intill mig. —

Ej räddning mer, det finns för mig,

Från Bysis mörka kyffen fins ingen som kan rädda mig.

{Han nedfaller uttröttad på länken; exékutionsbetjenten inkommer i tysta och högtidliga steg från venster.)

Andra /Seenen.

DE FÖRRA. DE TRE UPPASSERSKORNA (komma ut från värdshuset).

Första Uppass. Det är sant, säger jag, jag såg det med egna ögon — han dånade härutanför.Andra Uppass. Ja! du har ratt, här ligger han ju. Stackars gosse, han har visst sprungit för mycket.

Tredje Uppass. Bara han inte fått blodstörtning. — Ack, hvad han är söt den gossen.

Första Uppass. Nu känner jag igen hvem det är . . .

De bXda andra. Hvad menar du? — Säg fort.

Första Uppass. Jo-jo! nu ä' ni litet nyfikna. — Nå så hör då! . . . Landtmätar Tamin — så heter den unga karlen — bodde här i grannskapet i vin- tras. Han gick ofta förbi här och kunde inte undgå att fästa sina blickar på mig.

Andra Uppass. På dig? Ah nej, det var be- stämdt på mig han såg.

Tredje Uppass. Ni ä' tokiga begge två; det var mamsell Mina han såg på.

Första Uppass. Fru Stjernlunds systerdotter? — Nå, det hade han inte mycket för, ty hon hade redan då flyttat från frun till den der otäcka Astronius.

Andra Uppass. Som är hennes förmyndare och som narrade henne hem till sig för att beröfva frun hennes kunder.

Trkdje Uppass. Herre Gud, hvad han ser blek ut — han är visst förfärligt trött.

Första Uppass. Ja ! det tror jag rasande väl, han lär nu för tiden bo ända vid ”Tre backar lång”.

Andra Uppass. Ser ni flickor, den der karlen der, han har stått här hela tiden och sett så mörk ut, jag kan undra hvad han vill ha för en dans.

Tredje Uppass. Ser ni då inte att han har ett papper i handen. (till exék. bet.) Får man se på det? (Exék. bet. håller upp det i luften.)

Alla tre Uppass. (trängas om hvarandra och läsa rmmlandé): ”En summa stor 10 R:dr B:ko; full valuta bekommen som reverseras.”

Första Uppass. Ni är således här för att bysätta herr Tamin. (Escek. bet ger ett jakande tecken.)A indra Uppass. Så ung, så vacker och dock så nära att beröfvas friheten. Det går mig verkligen till hjertat. Ska vi inte hjelpa honom? Hvad säga ni?

Tredje Uppass. Jo, jo! (till exek. bet,) Ar ni be- låten med att vi inlösa reversen? {Exek. bet. bugar sig) Nåväl då; flickor, låt oss sala ihop våra drickspengar se’n i går. (De taga fram pengar och betala. Exek. bet. försvinner under djupa bugningar. De sÖnderrifva reversen.)

Första Uppass. Hvad det ändå är ljuft att ha gjort en god gerning. (Det ropar inifrån värdshuset: “Jungfru! Jungfru!“) Hör ni man ropar!

Andra Uppass. Ah! inte är det på oss.

Fru Stjernlcnd (inifrån). Hvar håller ni hus, flickor?

Tredje Uppass. Det är frun som ropar, kom låt oss skynda oss. (De gä in i värdshuset.)

Tredje /Seenen.

TAMIN (uppvaknar och gnuggar sig i ögonen.)

Hvar är jag? Ta mig fan ligger jag inte alldeles nykter på gatan och sofver och utanför ett värdshus till och med — Min själ och gud, är det inte ”Må- nan”. Välkommen o ”måne’1 min åldriga vän, du har unnat en uttröttad, olycklig, förtviflad rum utanför dina portar. — Men hur har jag kommit hit? Ah! nu mins jag allt. — En exek. bet. och jag hafva med förundransvärd uthållighet lekt kapplöpare och sprun- git genom hela stan. — Jag hade kommit bit till den- na aflägsna del af Södermalm och trodde mig räddad, då jag plötsligt bakom gathörnet fick se min medbro- der i kapplöpningen. — Uttröttad sjönk jag ner på bänken och sedan minnes jag icke mera. — Men hur kommer det sig att jag inte för närvarande sitter på bysis, utan i Guds fria natur? — Är det en dröm? ¡Nej, jag känner igen den här trakten — och här är”Månan,” som jag så ofta gått förbi och i hvars fön- ster jag en gång tyckte mig återse bilden af den täcka varelse, som bodt i mitt bjerta alltsedan forleden som- mar. — Men hvad är det, som ligger der? Låt se — (han tager upp papersslappama). Den biten står det ett sigill på — nå, så Gud förlåte mig, är det inte mitt eget Taminska sigill. — Se häri — Ack min Gud! brad fröjd! — Det är ju min egenbändiga revers, för bvilken jag nyss höll på att bli bysatt — det är för märkvärdigt — är det då verkligen sant att hnlda genier braka nedstiga från sina öfverjordiska boningar för att hjelpa en stackars olycklig stoftftif- rets son. — Nej, så poetisk är jag verkligen inte att jag kan tro det. Men bvem bar kunnat (sjunker i funderingar^

JFjerde

T AMIN. PAPANDER (med en köttkorg på armen inkommer från höger uppåt fonden).

Sång Nio 2.

Papasdbb.

Jag heter just Papander, jag,

Ar munter, lustig, natt ocb dag Från slagtarhuset kött jag'bär,

Ja just en köttets träl jag är.

Jag samlar slantar dagen lång,

Men kommer qvällen väl en gång,

Man skojar friskt med fyllda glas Bland sång och muntra flickors ras.

O visste jag ett sätt ändå Att fånga vackra flickor små,

Jag skulle knipa dussintals,

Den vackraste skull' bli mitt val.Hon gumman min, jag hennes man Ett alltför hyggligt par minsann.

Och tänk hvad mängd vi skalle få,

Hvad ryslig mängd Papandrar små c

(talar) Se så der ja, nu har man tagit sig sin lilla morgonqvintilena. Nu fort in på ”Månan” (kastar

korgen på ryggen och ämnar ga).

Tamijs. Hollah! karl! Å' det kanske ni som inlöst och sönderrifvit Landtmätar Tamins revers och räddat honom?

Papa>di:r. En revers? — Ja! visst ä* det jag (afsides) skulle den der möjligen komma från Dan- viken. — Han ser på mig så underligt. Jag tror nä- stan jag blir rädd.

Tami.s. Min räddare! min engel, tillåt mig om- famna er.

Papa>der. Ser jag ut som en engel, jag?

Ta>h.>. Men säg mig ditt namn, okända yngling, och hvad du är?

Papandbr. Jag heter Papander och jag har sökt alla möjliga IV>dkrokar här i verlden. Jag har varit sjöman, birfllare, trumslagare, med ettord, nästan all- ting. En dag sade jag åt mig sjelf: Min kära Pa- pander, inte gar det an att du gör ingenting; — du har kommit på en orätt lefnadsbana, din samtid har ieke förstått att uppskatta dina talanger. Men då nu ingen vill dra fram dig här i verlden, så måste du sjelf göra det. — Har du inte hnfvud att tänka ut någon födkrok, så är du dum, och då är det rätt åt dig. — Men har du hufvud, så skall du också ha födkroken klar och tydlig för dig. — År jag inte rättänkande, herre?

Tashis. Jo! du har i det fallet inte tänkt så orätt — men fick du tag i en födkrok se'n?

Papandbr. Nej, herr Landtmätare, jag fick tag i två på en gång, och de voro till på köpet makar. Den ena liknade precist som ett hår den andra.Tamin. Hvad menar du? Då du fått två lika födkrokar, så var det ju i sjelfva verket blott en.

Papander. Ja! det har jag intet rigtigt tänkt på!

Tamin. Men du skulle ju förklara.

Papander. Alldeles, ja — dessa födkrokar hade jag förut; de voro mina begge näfvar (sträcker ut dem högtidligt). Jag är privilegierad bärare ocb ett slags passopp åt fru Stjernlund.

Tamin. Hör du min gosse, du tycks af naturen fått samma anlag som jag, nemligen att helst göra in- genting. Jag, liksom du, har inte rigtigt klart för mig hur jag skall kunna lefva utan att gå ifrån min natur. Jag har haft ett litet kapital, och så länge det räckte bodde jag vid Drottninggatan, åt på Phcenix och rökte min havannacigarr på Norrbro; men sedan kapitalet på detta sätt hade gått upp i rök, så flyt- tade jag till söder och hemtade min mat på en re- stauration och frisk luft på Mosebacke. — Jag glömde att betala hyran der jag bodde och flyttade derföre

till ”Tre backar lång”. — Nu har jag mycket funde- rat om jag inte borde gå in vid Telegraf-verket eller Jernvägarne, men der finns så många dagdrifvare förut. Efter ödet fört dig i min väg så här underligt, så måste det väl ha någon mening med det, och derför tvcker jag att vi kan slå oss tillsammans. Vill du bli min betjent, så skall vi hjelpas åt att söka lyekan här i verlden.

Papander. Topp herre, det är afgjordt.

Tamin. Men säg mig min hederlige gosse, hur har du kunnat inlösa min revers — du har ju inga pengar?

Papander. Det behöfde jag inte heller. — Min borgen är detsamma som pengar.

Tamin. Du har således gått i borgen för mig?

Papander. Jo, något!Femte Scenett. .

DE FÖRRA. DE TRE UPPASSERSKORNA (ha inkommit under

slutet af föregående scen).

Uppasserskorna (ropa med hotande åtbörder): Papander!

Papander (sakta). Aha! det der angår mig! Se er oin, herr Landtmälare!

Tami« (sakta). Hvad är det der för figurer? Papander. Det är tre uppasserskor här på ”Må- nan”. — Inte äro de några skönheter, det skall Gud veta, och inte äro de några helgon heller, det är då synd att säga.

Första Uppass. (springer fram). Att han inte skäms att stå och ljuga och förtala folk på det viset.

Der har han för det {ger Papander en Örfil).

Sång N:o 3.

Tamin och Papander.

Papander.

Aj, aj, aj--------

Tamin.

Der fick du dej en riktig aga,

En munfisk af det bästa slag.

Papander.

Aj, aj, aj--------

Tamin.

Min vän, jag kan dig blott beklaga,

Men hjelpa, — det kan -inte jag.

Papander.

Aj, aj, aj--------Andra Uppass. Ja! jemra sej nu! Hvarför skall Papander narras? Säg, är det han, som har löst in reversen ?

Papanpbr (håller hand för mun och gör ett ne- kande tecken).

Tredje Uppass. Vet du ens hvem som har gjort det?

Papander {som forut).

Taaim. Nå mina små täcka flickor, när ni nu gett min kära betjent här en present, så vore det väl inte ur vägen att ni också gåfve mig någonting.

Första Uppass. Vi ville så rysligt gerna, men vi veta inte bvad vi ska hitta på.

Andra Uppass. Ja! hvad ska vi hitta på åt herr Ingeniören?

Tredjr Uppass. Jo, vi ska ge Ingeniören det der porträttet, vi veta. (Flickorna gä in i värdshuset.)

Tamin. Nå min kära Papander, tror du inte att vår lycka nu börjar som allrabäst.

Papander. Jo för mig har den börjat på ett gan- ska kännbart sätt. (.Flickorna komma ut med ett stort fruntimmer sporträtt.)

Första Uppass. (till Tamm). Se här lilla söta In- geniören, här har han litet att fundera på tills frun

kommer ut, hon vill tala några ord med honom.

Tabun (betraktar porträttet)» O himmel! hvad

ser jag? Det är ju bilden af den täcka varelse som

hållit mitt hjerta i sina bojor snart ett helt år. Säg

mig flickor, hvem månde detta vara?

Andra Uppass. Det är ett porträtt af mamsell Mina.

Tredje Uppass. Fru Stjernlunds systerdotter?

Tamin (betraktar porträttet). Hulda flicka! när

skall jag väl få se dig, skall det förunnas mig att en

dag få sluta dig i mina armar?

Första Uppass. Tyst, jag tror att frun kommer.Stfeffe Seenen.

DE FÖRRA. FRU STJERNLUND.

Fru Stjernmjnd (kommer ut med stora steg och med en stor slef i ena handen.). Tjenarinna, min go’a herr Ingeniör! (till Papander) Papander har låtit oss vänta länge på köttet i dag, gå in i köket, så får han sig en sup för besväret.

(Papander går in i värdshuset och kommer efter en stund ut igen.)

Fru Stjernlund. Som min herre förmodligen inte känner mig, sa får jag presentera mig såsom värdinna på Månan.

Tami*. Alldeles obekant är ni mig visst inte. Fru Stjernlund, jag hade den lyckan att en gång vara tillsammans med frun och fruns systerdotter på en Wallmansfärd för ett år sedan.

Fru Stjkr[\mji>o. Ja, nu tror jag att jag mins herr Ingeniören. Jo det var andra tider, det, — då gick affärerna så hyggligt, så att en fattig menniska kunde göra sig en glad dag; men nu, ack herre, är allting förändradt och modershjertat svider —ja herre, det svider.

Tamiis. Hur så, min fru; förklara er! — Ni har förmodligen någon son, som ni anser förtappad?

Fru Stjrrnluisd. Ack nej! min herre. Den lyc- kan förunnades mig inte att få en son, men en sy- sterdotter, herre, och det är hon, som gör mig så be- kymrad, att jag bvarkeu kan äta eller sofva.

Sang N:o 4.

Melodram.

Fru Stjernlund.

Min herre, jag mig ej bedrar,

¡Ni är bestämd t en hygglig karl.Jag ej förgäfves vädjar till ert hjerta,

Ni ser 8& god ut, ni forstår min smarta.

Hvad nedrig otack jag fått lida.

Min systerdotter borta är,

Den slinkan rymt ifrän min sida,

Från mig, från mig, som idel godhet är.

0 visste jag bara.

Hvar hon kunde vara,

Jag henne skull' lära Sin moster att ära.

Och öde står nu källarsalen,

Som förr så full af kunder var,

Ty hvarje karl var liksom galen

1 Minas vackra ögonpar.

Så gå att henne söka frälsa,

Om hon ej ren förlorad är,

Och flickan från sin moster helsa

Att hennes hand jag er beskar.

Tamin. Hvad säger ni, min fru! Skullen i vilja göra mig till den lyckligaste bland dödlige! Så vet då, min fru, alt jag sedan ett år förtärs af en brin- nande kärlek till mamsell Mina och jag begär inte

bättre än att få ett tillfälle att visa mig henne värdig.

Fru Stjerinlund. Ni känner henne redan? döm då, hvilken förlust jag gjort.

Tamin. Säg mig hvem den djerfve är som enle- verat henne; och jag — Landtmätar Tamin är mitt namn — skall inom 24 timmar ha jagat en kula ge- nom hans hufvud.

Fru Stjerihmjnd. Ack så vackert ni talar, allde- les som en romanhjelte. Förr i verlden var ett värds- hus beläget i andra hörnet, till venster härifrån. Det kallades ”Solen” och hölls af en otäcker till källarmä- stare, som hette Astronius. Jag hatar denna karl, ty hans ”Sol” tog bort all förtjenst för min ”Måne." — Nu har han flyttat till en annan trakt af söder, och jag kan ge mig hin på att min systerdotter vistas hos honom. — Min salig man var nog galen att göra ho- .nom till Minas förmyndare, och nu har den bofven säkert narrat henne hem till sig, för att göra både henne och mig rakt olyckliga. Herr Ingeniör, rädda min systerdotter ur hans klor och jag ger er henne; lycka till.

Tamin. Min fru, er godhet skali för mig vara den bästa äggelse, men vi måste tänka ut en plan tillsammans och möta list med list. Papander, känner du till det ifrågavarande värdshuset och källarmästa- ren Astronius ?

Papander. Ahja, så der temmeligen.

Tamin. Nåväl, lät oss då med gladt mod anträ- da/ vår känslofulla vandring; men någon talisman tor- de vi väl hafva att kuona anlita i kritiska Ögonblick.

Fru Stjer.nlcnd. Derpå har jag redan varit be- tänkt; flickor, fullgör min befallning.

Första Uppass. Här är ett qvarter fransk cog- nac, herr Ingeniör; måtte denna trollflaska skänka er lycka. (Lemnar den,)

Andra Uppass. (till Papander). För att ni inte ska bli lottlös, så kan ni taga denna penningpung. (Lemnar den) Var öfvertygad att ni med trollmak- ten af dess klingande toner skall tjusa ”Solens” samt- liga innevånare.

Tredje Uppass. Och på det att ni inte måtte ta galig mamsell, så kan Papander bära porträttet efter herr Ingeniören.

Fru Stjernlond. Nu är allt färdigt, — det hög- tidliga ögonblicket är snart inne.

Tauin. Framåt, Papander; gripom verket friskt an.

Sång N:o 8.

Duett.

Tamm och Papandbr.

O mS oss lyckan nn ledsaga Och dessa safter ej bedraga.Oob denna dryck mig (dig) stärka må;

Må Mina lycklig vid mitt (hans) hjerta Sig skynda hela eder smärta Och straffet hård t Astronius nå,

Att han dess bojor känna må. —

Nu vreden leder oss till »Solen»

Och störta ned barbarens thron.

Farväl, vi träffas an en gång,

Ora inte förr, så vid »Tre backar lång». — Farväl, farväl!

(Tamin och Papander skynda ut.)ANDRA AKTEN.

(Theatem föreståUer en gata utanför källaren Solen. — Värdshuset är till venster.)

Första Scenen,

'DE TRE KYPARNE PÅ SOLEN (utkomma från

värdshuset).

Första Kyparen. Ha-ha-ha!

Ars dra Kyp. Ha-ha-ha!

Första Kyp. Ha-ha-ha!

Tredje Kyp. Håll du mun; tänk om det skulle komma en poliskonstapel, så kunde du bli arresterad för oljud.

Första Kyp. Åh, hvad bryr jag mig om polisen; ty nu skall ni reta, kommer fan i egen hög person och kniper den liifven Månson, ha-ha!

Andra Kyp. Och herr Astronius, som inte vet det minsta om hans snillebragder! Jag tycker just hvad han skall bli belåten med sin käre öfverkypare.

Första Kyp. Ja, när han får veta, att Månson varit nog oförskämd att med sina kärleksförklaringar skrämma bort den stackars Mina, husbondens pupill.

Tredje Kyp. Ah! jag undrar just inte på att m:ll Mina har gömt sig nere i källaren för alt undgå Månson och hans fula fysionomi.

Första Kyp. Och der har hon nu suttit halfva dagen bara för att bli honom qvitt. Stackars mam- sell Mina! det är bra synd om henne.\

Andra Kyp. Ja, hade någon förtjent ett rep om halsen, så vore det Månson, det är visst och sannt det.

Första Kyp. Tyst för hin i våld, hör ni inte att Månson kommer, (de titta i nyckelhålet till porten) Mina! — förfärliga syn!

A>d«a Kyp. Ja! se hur den lurken hugger tag i hennes små armar. — Jag står inte ut längre, (sprin- ger ut bakom värdshuset.)

Första Ktp. Inte jag heller! (springer ut åt samma sida.)

0 Tredje Kyp. Ja, jag instämmer fullkomligt med

den sista värde talaren, (går efter de andra.)

Andra Scenen, *

MÅNSON (från värdshuset), släpande med sig MINA.

Månson. Så har jag ändtligen fått tag på min

sköna prinsessa.

Mina. Ack min Gud, hvad den karlen förföl- jer mig arma flicka. Längre uthärdar jag inte, jag förgås.

M&nson. Ah, det «går inte så lätt det; för re- sten så står det mamsell fritt att antaga mitt förslag. Skänk mig er hand, och jag är er med hull och hår.

Mina. Var det. då derföre jag undflydde min mosters hårda behandling, för att här hos min egen förmyndare röna en ännu värre, af hans tjenstebjon. — Men er husbonde ska få veta allt, lita på det.

M&nson. Ah, dermed har det ingen fara — han kommer i alla fall inte hem i brådkastet. Han skulle fara med Tullstyrelsen för att profva bränvin och kan inte komma hem ännu på ett par dagar, och innan dess . . .

Mina. Jag trotsar er!

M&nson. Ar det ert sista svar?

Mina. Mitt sista!M&nson (fattar henne om armen). Så hör då, trottsiga qvinna. — Ni skall dyrt komma att ångra detta ord. Tror ni mamsell, alt jag är en man, som låter dra mig vid näsan af den första flickunge som kommer. — Nej, då känner ni inte Månson och hvad han är i stånd till. Jag kan stänga in er i en underjordisk håla, der ni hvarken skall se sol eller måne. Lita på det, mamsell.

Mina. Ack min Gud, jag dör! (hon nedfaller afdånad utanför värdshuset.)

Tredje Seenen•

DE FÖRRA. PAPANDER (med ett portratt om halsen.)

Säng N:o 6.

Papander.

Hvar är jag? — Hvad heter väl Den gränd, som här sig visar?

Hvad nu! det är min själ Den »Sol», der utan gräl Man bästa sillen spisar.

(Vill gå in på uSolenu, men hindras af Månson.)

Duett.

Papander. MÅnson

Är inte Sol'n belägen här? Stå still och säg hvad namn du bär. Säg fort och gapa ej såder. Jag kypare på stället är.

Papander.

Gå ur din port!

M&rfSON.

Går inte fort.

Papander.

Gå på stund!M&KSON.

Håll dio mund!

Beggb.

Nej pass!

(Springa åt olika håll, Månson bakom värdshuset. —

Papander åt v enst er mot fonden.)

FJerde /Scenen.

MINA (uppvaknande).

Lefver jag ännu? eller ligger jag kanske i graf- ven? Skall då ödet aldrig upphöra alt vara min lott. Men så är ödets lek. — Och moster sen, hvad skall hon tänka om mig, som så lättsinnigt ilydde från henne till min förmyndare. — Men, man kan ju inte rå för sitt humör; hon var dessutom så hård emot mig också. — Och farbror Astronius som inte kom- mer. (hon gråter.)

Femte Scenen.

MINA, PAPANDER.

Papander (kommer tillbaka). Det var mig en sa- tans grälmakare. Jag vet inte, hur det var med ku- raget å ömse sidor. Emellertid så är jag honom qvitt och det tror jag var också helsosammast för oss begge. Men se, der Hr ju fruntimret som han var så svart- sjuk om — hon har kommit sig för igen, ser jag.— God dag, mamsell Mina, hur står det man till? (af- sides) Jag är säker om att bon är densamma som vi söka.

, Mina. Hvem är du, som känner mig?

Papander. Jag är ett sändebud från er söta mo- ster. Ack, om ni kunde föreställa er hvad gumman längtar efter er.Mina. Ack! hvad säger ni? Längtar hon verk- ligen, din stackars moster? — Men ert namn?

Papander. Papander.

Mina. Jag påminner mig alt jag ofta hört detta namn, men er har jag aldrig sett.

Papander. Ja, jag har inte heller sett mamsell förr. Då ä' vi ju qvitt.

Mina. Ni känner således min moster?

Papander. Om er moster är den manhaftiga vär- dinnan på Månan, — så ....

Mina. Ja, det är hon visst det.

Papander. Det ska* vi strax undersöka (han ser på porträttet). Ja, det slår in på spiken.

Mina. Men hur har du fått det här porträttet?

Papander. Åh, det är en lång historia, det. Just som jag i dag skulle öfverlemna min vanliga köttkorg hos er fru moster, såg jag en ung karl framför mig, som jag sedan fick veta var Landtmätare — han tog mig till sin betjent, men inte nog med det, herr Landt- mätarn intog så er mosters hjerta, att hon rusade på honom och bad honom hals öfver hufvud rädda er och skänkte honom detta porträtt såsom igenkännings- tecken. Han förklarade strax sin kärlek för porträttet och svor att bli er make.

Mina (glad). Hans kärlek! Han älskar mig så- ledes?

Papander. Var lugn, mamsell, han är kär upp- öfver öronen, alldeles som en klockarkatt.

Mina. Och ni har kommit hit för att säga mig det?

Papander. Ja och för att befria er ur Astronie och den der grofva bengelns våld, som nyss var här.

Mina. Men hvar är då min okände räddare?

Papander. Ingeniör Tamin skulle bara gå in i en kryddbod och kdpa några cigarrer, men bam kom- mer strax. Han skickade mig bara förut iör att un- dersöka platsen.Mwa. Men min tSd, oi vore olycklig om Astro- nias fick se er.

Papandbb. För att undvika det år det säkrast att genast lägga benen på ryggen.

Mina. Jag vågar detta steg; men tänk om ni endast är en låg bedragare. — Men nej, detta por- trätt öfvertygar mig att ni sagt sant. — Jag följer er.

Sång N:o 7.

Mina.

Min van, ni kan mig ej bedraga,

Dertill ert hjerta är for godt.

Papandbb.

Kom låt oss nu en genväg taga Och schappa andan fan så brådt.

Becge.

i Hon for mig varit dock en mor Hon. jj£vad hennes glädje blifver stor.

fOch tänk på gamla krogarmor IHvad hennes glädje blifver stor.

Mina.

*

Har appå »Soln» blott mnlna dagar Jag haft från morgon intill qväll.

Papandbr.

Tamin, tro mig, nog säkert lagar Att det blir annat slag, mamselL

Bbggb.

jHelt visst han är en vacker karl Och jag skall bli så snäll och rar,

Vi säkert bli ett ståtligt par.

i Han är förbaskadt vacker karl Och ni mamsell, så snäll och rar,

Det blir ett satans ståtligt par.

(De gå begge ut till höger ned på scenen.)EUefåe Regnat.

TAMIN (från höger mot fonden.)

Hvar tusan tog Papander vågen? Det är inte roligt att gå ensam på sådana har excursioner. Men jag kan just undra hvar jag är nu? Inte står den här trakten särdeles högt i architektoniskt hänseende och inneyånarne äro också säkert derefter. Jag skall höra mig för emellertid. (han går tUl en port åt höger och bultar pä).

En höst (inifrån). Dra för fan.

Sång N:o 8.

Tami«.

Nå väl jag då forsöker der (går till en annan port på samma sida och bultar).

En böst (inifrån).

Dra för fan.

Ta&iin.

Det svaret äfven här (ser sig omkring).

Der är en port jag skådar,

Kanske man mig inlåter der. (Han klappar på värdshuset, dä Månson utkommer.)

Mlitson.

Hvad vill du har gatstrykare?

Da bultar nästan oforskämdt.

T amin.

Jag hoppas Mina hemma är.

Miftson.

Gå bort, gå bort, förförare.

Hur hoppas du att henne finna,

När mig till väktare hon har?Tamin*

Dess moster hit mig skickat har. (itar ett steg

framåt).

MÅNSON.

Gå ieke inom denna porten.

Tamin.

Bor ej Astronius här på orten?

Månson.

Ja väl, men nu han borta är.

Tamin.

Då väntar jag en stund väl här.

MiiNSON.

Du skall så fan, gemena karl.

Tamin.

Åbå, min vän, ditt ovett spar.

MInson (arg).

Du måste genast gå.

Tamin.

Jag stadnar qvar, det blir dervid,

Gå, lemna mig en gång i fred. 1

Månson.

Då, herre, ska vi se, hvad påken göra kan. Tamin.

Gå, gör med den försök,

Och ni är dödens man.

(Månson blir rädd *echf går in i värdshuset.)

Tamin. Jo, det här artar sig rätt bra! Knappt har jag kommit utanför ”Solen”, så ber man mig dra för fan, men så duip är jag inta att jag lyder detrådet. Tvärtom, jag skall vara envis som en finne, och på något sätt skall det väl till slut lyckas mig att

trätta Mina. Ja, men nog ser det mörkt ut ännu så

länge. Men för fan, jag hade så när glömt min talis- man. (Han drar fram cognacsfiaskan.) Denna oskatt- bara trollflaska, som skall försäkra mig om min Mina. — Med denna flaska skall jag kunna genomgå hvarje öde, hvarje besvärlighet. Jag är så vis.

Sång N:o 9.

Du Ijufva flaska, o hvad fröjd!

Hur lätt du kullrar hufvudstupa Och friskar opp min torra strupa,

Och gör min själ så glad och nöjd.

Du tröstare på lifvets stig —

Ja, mina läppar, må nu kyssa dig.

(italar) Jag skall nu emellertid se efler, om inte min betjent Papander kommer — det var mig en basilisk att dröja länge, (skyndar ut ät höger emot fonden.)

/Sjunde Seenen.

PAPANDER och MTNA (fr&n höger nedpå scenen).

Miina. Ja, var det inte det jag straxt sa’ er, att vi g,Ut vilse.

PAPAixoEK. Herro Gud, snälla mamsell! inte rådde jag för att vi hittade på att komma in i en återvänds- gränd.

Min^. Och jag, som redan varit härifrån, om vi inte gått vilse. — Ack, olyckan upphör då aldrig att förfölja mig.

Papander. Håller ni mig för en olycka? Det är otacksamt, mamsell; (afsides) det skall nu bara fat- tas att hon började gråta eller dåna af en gång till. (högt) Men tyst, det kommer någon — om jag inte

2bedrar mig så är det den der tjocka bengeln, som jag Dyss var i lufven pä. Vi få lof att skynda vår väg — kom mamsell Minal

ilfomle åpgiteti,

DE FÖRRA. MÅNSON i spetsen for DE TRENNE KYPARNE

(alla beväpnade med p&kar).

Papander. Nu är fan lös ocb berr Tamin, som inte kommer ocb hjelper. Jag är dödens man.

Månson. Träffar jag er åter tillsammans, jag skall lära er mores, och det med tasked. Darra, fal- ska qvinna, darra för min bämd. Mi skall inneslutas i den underjordiska bålan, utan mat eller dryck. Och ni oförskämda glop, ni ska' få göra bekantskap med våra knölpåkar.

Papander (afsides). Jag är förlorad! Men nej, ▼änta, jag bar ju ett bjelpmedcl på mig. Den bär underbara penningpungen, som jag fick utaf fru Stjern- lund, den kan kanske göra något.

Månson. Se så ja, stå inte ocb fundera, kypare, utan hugg in på banan. (De lyfta sina påkar. Pa- pander skramlar med penningpungen och kastar ut mynt. Kyprame blifva betagna och dansa och sjunga jemte Månson.)

Säng N:o 10.

Månson ech Kyparne.

Det klingar så herrligt, det klingar så skönt,

Tralala.

Nej aldrig man sådant har sett eller rönt,

Tralala. '

(Månson och kypame dansa in i huset.)

Papander. Nå store Gud, så bra har jag väl al- drig kommit från något slagsmål; der ser man ändå hvad pengar kunna tala.

AIina» Tyst! Jag tycker mig höra ett aflägselm

sorl, som närmar sig allt mer och mer. Jag tycker mig höra min förmyndares röst.

Papander. Astronius! Nå, nu tog fan hofinken.

IMande Seene«i.

DE FÖRRA.. ASTRONIUS (dragen i en skottkärra af folk af båda könen). TAMIN. MÅNSON och KYPARNE (komma ut från värdshuset).

Sång N:o ii.

C hör.

Hell, lefve Astronius, till källrarnes heder,

Båd' färsköl och toddy åt oss han bereder.

Må ständigt han frodas i drufvornas skygd,

Må länge han lefva, ty god är hans brygd!

Ja! god är hans brygd.

Mina. God dag, söta förmyndare. Det var rys- ligt hvad ni bar lålit vänta på er.

Astronius. Gör ingenting, min stumpa, gör in- genting, när man till sluts kommer, så kommer man ju också desto gentilare, hä?

Papander ([afsides till Mina). Mamsell Mina, se der står herr Tamin, som tycker så mycket om er.

Mina. Ack min Gud, det är ju han, min riddare på ångbåten.

Tami*. Är det en dröm, det är han. (De springa i famnen på hvarandra.)

ålla. Hvad vill det säga?

M&nson. Ja, tycker inte husbond som jag, att det är oförskämdt, för att inte säga något värre, att mamsell Mina skall flyga i famnen på den första karl som hon får se, och det midt på gatan?

Astromus. Tig kypare! (till Mina) Men i alla fall, min kära Mina, så tål det här en närmare för- klaring./

Mina. Ack jag bar glömt att presentçra: Landt- mätar Tamin. Jag gjorde berr Taroins bekantskap på en Wall mans Färd förra sommaren. Min Gud, b vad det var roligt, det glömmer jag aldrig.

Astroinius. Du barett ypperligt minne, min flicka; men tack och heder emellertid, du förträfflige Landt- mätare eller Stadsmäklare, eller hvad du är för slag, tack skall du ha för det att du hjelpte mig hem. Jag var verkligen litet trött efter de här dagarnes veder- mödor. Men inte ska vi stå härute på gatan och prata persilja, utan in med oss alla på ”Soln”.

(De tåga så småningom in i värdshuset, under af sjun- gandet af föregående chor):

Heli, lefve Astronius, till källrarnes heder . Båd' färsköl och toddy åt oss han bereder.

Må ständigt han frodas i drufvornas skygd,

Må länge han lefva, ty god är hans brygd!

Ja! god är hans brygd.TREDJE AKTEN.

Theatern föreställer källarsalen på "Solen”. 1 fonden en duk, på sidorna bord och stolar.

Första Seenen.

KYPARE, KÄLLARKUNDER. ASTRONIUS.

Sång N:o *3.

Marsch.

(Under marschen inkomma källarhmdema en och en och sätta sig vid borden. Kypame sätta fram en toddy åt hvar och en; sist inkommer Astronius och sätter sig innaryor disken.)

Astbonius. Hör på hedersgubbar, äro vi alla till- sammans, som jag bed t komma hit?

Kunderna. Ja!

Astr. Har ni fått toddar allesamman?

Kundebna. Ja I

Astb. Åro de nog starka?

Kundebna. Ja 1

Astb. Nå, sedan jag framställt dessa tvenne vig- tiga frågor, så vill jag yttra mig något Fitet. Jag ville säga er att vår närvarande sammankomst är den vig- tigaste på vår Sol. Hela Södermalm har sina blickar rigtade på oss. Tamin, en ung landtmätare, går här- utanför i förstugan och vill veta hvad ni säga om ho-nom och om han är värdig att skåda Solens ljus. Han önskar nemligen att efterträda mig, såsom traktör här på ”Solen”, ithy att jag lägger endera dagen ner min rörelse. Jag har upptäckt att han är son till en af mina gamla ungdomsvänner, och jag tycker det kan vara bättre att han öfvertage^ min rörelse, än att han slår dank hela Guds långa dagen. Att bli hans kun- der och dagligen besöka denna källare, skall bli en af våra heligaste pligter.

Första Kunden. Har han fahlubränvin?

Aste. Han har fahlubränvin!

Andea Kunden. Har han sillsalat?

Aste. Han har sillsalat!

Teedje Kunden. Kan han ta sin lilla piliknar- kare?

Aste. Han kan ta sin lilla piliknarkare!----------------

Anser ni honom värdig, så följen mitt exempel och tagen tre tutare å rad. (De uppstiga och ta tre klun- lcar ur sina toddar.) Det var tusan hvad den toddyn var stark. Jag Mef rigtigt rörd, gubbar, af er bered- villighet.

Föesta Kunden. Bror Astronius, — säker är din blick och upplyst ditt tal. Men tror du väl att Ta- min skall kunna genomgå de pröfningar som förestå honom. Förlåt att jag vågar framställa mina tvifvels- mål! Jag bäfvar för ynglingen, han är. landtmätare.

Aste. Han är mer, bror du, — han är menni- ska. Så snart jag fått lära honom mitt sätt att göra vin utaf vatten, så blir han nog bra som källarmä- stare. Då han sålunda lärt känna storheten af vår svåra konst, så har jag bestämdt den dygdädla mam- sell Mina åt den ädle ynglingen. Det var icke utan att ja8 gjort flickans lycka då jag shyddade henne för hennes stränga moster. Denna qvinna har också af gammalt ett horn i sidan till mig; hon söker ock att bedraga sina kunder med usla varor, »nen det skall ej lyckas så sannt jag heter Astronius. Liksom solensljus är starkare än månans, så är jag ock mäktigare än bon. Men innan Tamin kan bli värdig sin Käl- larmästarevärdighet, må han genomgå de prof som vi förelägga honom. Har jag talat rätt, så låtom oss taga ännu

en klunk. (Han liksom käUarkunderna stiga upp och gå ned på scenen.)

Sång M 43.

Asteontus.

O Bachus och Silenus gifven Landtmätarn smak att döma rätt.

Den regeln re'n är praxis blifven:

Att skilja conjac är ej lätt.

ChÖr.

Att skilja conjac är ej lätt.

Astronius.

Den svenska vill dock sällan brinna,

Men rafflande man skall den finna.

O, må han veta det alFren:

Den franska den är mjuk och len.

Chör.

Den franska den är mjuk och len.

(Astronius och hmdema gä in till v enst er.

Anar a Seenen.

PAPANDER (inkommer från hoger).

Sång M 4U.

En öm och trogen maka Yill nu Papander ha,

Hvad fröjd jag skulle, smaka Den stund hon gaf mig ja.Att ränna kring gator och krogar Och släpa på skinkor och bogar, Det skulle ej så kosta på,

Om hemma en sup jag kund’ få.

Én öm och trogen etc. etc.

När ute det regnar och slaskar, Och svulten och frusen jag traskar, Hur kärt då att ila i hamn Och värmas vid svällande famn.

En öm och trogen etc. etc.

Men tänk om sig så skulle skicka,

Att nej jag får af hvarje flicka,

Jag grämer ibjäl mig en dag O flickor, för era behag.

Tredje Seenem.

PAPANDER. MALENA (inkommer under Pap.

sång med glas och tallrickar på en bricka från venster).

Malena. Nu sfta’ jag gå ner i källaren efter Ölet, som källarmästarn befallt; jag kan just undra hvad det der är för en lustig ture {ämnar gä).

Pafandeb. Madam! Inte ska lilla madam gå ännu inte. — Så söt och snäll hon ser ut. — Hvad beter hon, lilla madam?

Malena. Malena; och jag är ogift; det madam- mar sig inte; — men så låt då bli mig, för annars så skriker jag.

Pap. Ni kan just spara era lungor; de behöfvas nog ändå i köksspisen ibland.Mal. Usch vali! det var den ohöfligaste karl jag hört.

Pap. Se så der ja, nu tror jag vi genast blef okontanta, men det ska vi inte vara! Huru gammal ä' Malena då?

Mal. 22 år, 11 månader, 29 dagar och 5 mi- nuter.

Pap. Det var lustigt min sköna; räknar ni mi- nuterna också?

Mal. Ja! der jag tjenar äro alla minuter räkna- de, det kan han lita på.

Pap. Hör på Malena: om vi i stället för att

hjelpa andra skulle hjelpa oss sjelfva. Hvad säger ni om det?

Mal. Jo det var just en skön hjeljp jag skulle få utaf en så der liten stackare.

Pap. Ah du är inte bättre sjelf, sotar-Malena.

Mal. Tror ni det; åh gör er inte för säker;

vänta litet ska ni få se. {går bort till disken och tvät-

tar ansigtet rent från sotet i en tvättbalja; kommer sedan fram) Nå hvad säger ni nu? 1

Pap. (pfverraskad). År det möjligt! Ack, min Gud, hvad det svarta sminket missklädde; nu är ni ju vacker som en gudinna, och min lilla gudinna ska ni också bli.

Mal. (skalkaktigt). Ptro . . . min gunstig herre, så fort går det inte, sotar-Malena står inte alt ta9 på hyllan. (Springer ut till venster. Papander följer henne).

Wjerde /Scenen.

MÅNSON (från höger), MINA. (från venster).

Mina. Ack min Gud, så roligt, jag har återfun- nit min Tamin, som jag icke har sett på ett helt år. Den här dagen har då varit riktigt full af äfventyr förmig. Först så flyttas jag från en planet till en an- nan, från månan till solen. Sedan utsattes jag för en oförskämd kypares kärleksförklaringar.

Månson (afsides). Tackar för komplimangen.

Mina. Och sedan, bvem råkar jag, om inte en älskare . . .

Månson (högt). Mamsell Mina menar förmodli- gen mig, är det icke så?

Mina. Nej säger jag er, grobian.

Månson. Hör mig lilla mamsell Mina; inte skulle mamsell vilja vara af den godheten och från sina mån- Ijusa läppar uttala de små betydelsefulln orden: ja, Calle Månson — jag är din — det behöfs inte me- ra alls.

Säng M 4$.

Månson.

Grymma flicka, hvarför streta,
Inte jag så farlig är;
Jag är hygglig ska ni veta,
Blott ni rätt mig känna lär.
Pengar jag förstått att samla,
Viner har jag, unga, gamla,

Och ett präktigt skafferi.

Hnlda, hulda blif min maka,

Följ mig uppå lifvets stig.

O hur ljuft det skulle smaka,

Att bli älskad utaf dig.

Stå då längre ej och bråka,

Gör ej pinan för mig lång;

Kom och följ mig, låt oss språka,

Var nu snäll en enda gång.

Mina. Jag har en gång svarat er, och mitt be- slut står fast.

Månson. Nåväl! du lilla mån varelse; du vill så-ledes inte. Du skall få se hvad jag förmår. Jag för dig då straxt till din moster. Vi hemta polis och då ska vi väl tvinga dig till ditt eget väl. Kom godvil- ligt, eller släpar jag dig dit. (fattar herme i armen.)

Muta. Jag går inte ur fläcken.

Månson. Nåväl, då ska* jag vara locomotiv.

(Håller pä att släpa ut henne. Då inkomma):

Femte Scenen.

ASTRONIUS, TVÅ KUNDER, DE FÖRRA.

Astronius. Håll, usling!

Månson. Hvem ä’ ni? Jag känner er inte, gå er vä£.

Astr. (itill kunderna). Har ni hört en oförskäm- dare karl? (till Månson) Ja«? vet redan allt, det kan du lita pa; men stopp sätter jag också för dina för- slag min gosse. Min pupill stannar qvar här, och du visar dig aldrig mer för mina ögon. (till kunderna) Kasta honom utför trapporna.

Månson (i det han kastas ut). Vänta ni, jag springer genast till Minas moster och då ska ni få se på en annan dans. (går.)

Astr. Ja spring! gerna för mig. Se så, min lilla flicka, nu kan du gå in till dig och lugna dig litet efter det här stormiga uppträdet. (Mina går), {till källarkundema) Och nu är snart den timma inne, då vi skola se, hvad Landtmätar Tamin duger till. Medan jag tar mig en liten middagslur, så kan ni arrangera och bevittna profven. (går.)

Sfjeite Seenen.

DE BÅDA KUNDERNA. Sedan TAMIN.

Första Kunden. Låt oss nu göra allt t QHdmag. (Slär konjak ur en jlaska i ett glas, slår sedan koryak ur en annan jlaska i ett amat glas.)Andra Ronden (smakar först på det ena} sedan på det andra glaset). Det här är den svenska konja- ken, och det här är den franska. Ja nu är allt klart.

Första Kunden. Låt oss då hemta in Tamin.

(De gå ut och komma tillbaka med Tamin, hvars Ögon

äro förbundna.)

Sang M 46.

Tamin.

Jag dricker lif, jag dricker döden Uti en enda konjakstår!

Om rätt jag väljer — sälla öden!

Om orätt, grymt jag pligta får.

Du talisman, du hjelp i nöden,

Till dig mitt enda hopp nu står.

(Han smakar på glasen och på sin egen flaska; utvi- sar slutligen den rätta konjaken.)

Tamin (talar). Det är den svenska.

Första Kunden. Träffat, sa' linaggen.

Andra Kunden. Han är vår man. (De gä in alla tre till venster.)

Stfunde Scenen.

PAPANDER (med ett rep i handen).

Den tjufungen Malena slängde köksdörren midt för min näsa och bad mig höra åt om en trelti eller fyrti år. Inte kan jag gå och vänta så länge, det Kan ju hvar och en begripa. Kär är jag i henne, så alt jag hvarken kan äta eller dricka. Det är således an- ledning att förmoda, att jag svälter ihjäl en vacker dag; och derföre är det bäst att genast sluta sitt lif. Fort repet på spiken bär och sedan . . . (man hor steg och oväsen bakom dörm till höger) Se så, nu kommer det någon; man får icke hänga sig i fred eagång — hvad nu, jag tror det är Månsons röst, då är det kanske bäst att jag gömmer mig der bakom disken, {gömmer sig.)

Åttonde Seenen.

FRU STJERNLUND och MÅNSON (från höger).

Fru Stjernlund. Usch hvad jag är andtruten, men så är man då ändtligen framme i den här usla kroghålan. Hvar är den backharen Astronius — jag känner en rigtig lust att visa honom att man på må- nan inte är att narras med.

Månson. Men vet ni... jag får ju säga moster?

Frun. Ja, gör det min gosse.

Månson. Vet ni att det är rådligast att gå för- sigtigt tillväga, om vi ska kunna fånga flickan; och ni står ju fast vid ert Löfte, att hon skall bli min hustru?

Frun. Lita på det du, Calle Månson. Inle skall hon komma att tillhöra den der usla landtmätarn, som så listigt bedragit mig; men vänta mitt herrskap, ni ska få se om man ostraffadt kan få stjäla ifrån en qvinna hennes eget kött och blod. Och den der ly- meln Papander, den ska både hängas och brännas.

Papander (knuffar i förskräckelsen omkull en stol med ett förfärligt buller).

Frun och Månson. Ha! skriken, hjelp! (de faUa ned i källam.)

Nionde Seenen.

ASTRONIUS, TAMIN, MINA, PAPANDER, KYPARE, KUN- DER, BRÖLLOPSGÄSTER; sedan MALENA. (Alla komma ut från venster.

Astronius. Mina herrar och damer; vi äro för- samlade i denna sal för att gemensamt fira förlofnin-gen emellan herr Tamin och min pupill Mina. Hvad herr Tam in betr&ftar, har han genomgått de prof, som vi, medlemmar af traktörs-societeten och gamla kön- der honom förelagt. Han har visat sig fullt värdig den stora och svåra Källarmästare-sysslan på Solen. Jag utnämner honom härmedelst dertill. — Var vär- dig, och ni, mina öfriga gäster och vänner, det fäg- nar mig att se er alla i dag glada och lyckliga.

Papander (suckar djupt). Hå-hå!

Astr. Hvarifrån homma dessa djupa suckar?

Pap. Från djupet aT mitt hjerta, herr Källarmä- stare. Jag har sett en varelse, som tycktes enkom skapad för mig. Men hon vill inte ha mig, utan der- för så har jag beslutat att hänga mig; men jag kän- ner mig så svag, att jag visst får be någon annan göra det i mitt ställe.

Astr. Trösta dig, min vän, Malena har redan berättat alltsamman, och jag samtycker till er förening. Ktill en af kyparné) Gå in efter Malena. — (till Mina) Nå, är du nöjd med pappa Astronius nu, lilla Mina?

Mina. Ack ja, det är jag visst. .. men nog är det synd om moster i alla fall.

Astr. Var utan fruktan; vi skola väl allt hitta på något sätt att försona henne med sitt öde.

Malena (kommer in).

Pap. (då han får se henne). Herre Gud, der är hon! kom i min famn, du sötaste af alla köksor!

Asm Nå, nu är allt bra igen. Bara slutet är godt säger man, så är allting godt — och bättre slut kan jag inte ge er, än då jag ber er stiga in och ta ett glas, och anhåller jag alt herrskapet samt och syn- nerligen ursäktar den tarfliga anrättningen.. Säng M 44.

C hör.

Hel), lefve Astronius, till källrarnes heder, Båd’ färsköl och toddy åt oss han bereder. Må ständigt han frodas i drufvornas skygd, Må länge han lefva, ty god är hans brygd! Ja! god är han9 brygd.

18. Bamhusbarnen, af J. Jolin. 1: 85.

19. Bröstkaramellerna, af dens. 50.

20. Flickorna på Söder 50.

21. En revolution i månan 50.

22. Pro/bladet eller Frihetens lön. 85.

28. Polkander i Stockholm. 50.

24. Carl XII vid Pultava eller Sista resursen. 50.

25. Tidens Strid. 50.

26. Polkander och hans Fru. 50.

27. Döden Fadder, af Blanche. 50.

28. Komediantema, af dens. 50.

29. Den politiske kocken, af dens. 50.

80. Flickorna på Norr. 50.

81. Efter 50 ar, af TopeUus. 1: 50.

82. Gustaf Adolf och Seaton 75. 88. En nyårsmorgon i Storkyrkotornet SÖ.

84. Lilla Apan. Vådevill. 25.

85. En Knalleffekt. 85.

86. Örebro fafänga, af J. Jolin. 50.

87. Hin Ondes gåfva, af F. Hedberg. 50.

88. Min vän Löjtnanten, af dens. 50.

89. När man inte har pengar. 50.

40. Också en Profet. 50.

41. Och ändå rör det sig. 85.

42. Fyra dagar af konung Qustaf llhs regering. 75.

48. Tidning t tkrifvar en. 75.

44. Läsarepresten. 75.

45. Längtan efter öfventyr. 75.

46. En midsommarnatt i Dalame. 50.

47. En natt i Falkenberg. 50.

48. En god uppfostran. 50.

49. Aprilnarrit. 50.

50. För Sent! 50.

51. I Bohuslänska Skärgården. 50.

52. Kusinen eller Studentäfventyret. 50.

58. Blekingsfiickan. 50.

54. Tiggarflickan. 50.

55. Den gråPaletån. 50.

56. Lefve Fåfängan! 50.

57. Nyårsnatten på Mosébacke. 50.

58. Valborgsme&so-aftonen. 75.

59. En Hufvudpassion. 50.

60. Huru tiden förändrar. 50.

N:0 l

61. Mitt andra Jag, af S&fstr&m. I

62. "På Gröna Lund". 1

68. Hyresgäst och Husegare. I

64. Tomtegubbarna, af Hedberg. S

65. Elfjungfrun. 7

66. Min hustru vill så ha det. 5

67. Den Ondes Besegrare. 7

68. En Bengalisk Tiger. 5

69. Blixt och Dunder. 5'

70. Andra Tider, Andra Seder af X.5

71. Tre för En, efter Bftgh. 5<

72. Bark, Park och Stark. 5(

73. Det höga C. 5<

74. Doktorn och Apothekaren. XH

75. "På Kärlekens vingar". ö(

76. Majorskans krinolin. 6(

77. En Kopp Thé 5C

78. Han reser för att roa sig. 5C

79. Den Sällsynte Ynglingen. 25

80. Allas vår tant. 50

81. Nyårs-Kommitén. 25

82. Den resande Studentm 50

88. Den Tankspridde. 25,

84. Sanningsvännen. 25.

85. Calle Glader. 25

86. En Gammal Gosse. 50.

87. En svartsjuk tok 50.

88. Ett Studentputs. 25.

89. Mamsell GaribaldC 25.

90. Den svaga Sidan. 50.

91. Ett Äfventyr i Humlegårdens 50.

92. Bror Jonathan. 50.

98. Riksdagsmannen 25.

94. Slutbalen. 25.

95. På Hasselbacken. 25.

96. Frieri och förställning. 50.

97. Mumbo-Gumbo-Gonggong. 50.

98. Ung-Hanses Dotter. 1: 25.

99. Herre! Var sä god oeh etc. 50.

100. Majkungen. 25.

101. Krömngsfesten. 25.

102. När man inte har möbler. 50.

108. Orpheus t Underjorden. 50.

104. Slutbalen N:o 2. 80.

105. Ännu en gång "Den Svaga Sidan" 25.

106. Sällhet på flaskor. 25.

107. Carl SdbeUrQff och hans Rivaler. 25.

SirsklUt ntglftie irt:

Sommaråfventyr pä Djurgården. 85.

Homoepatisk kur. 85.

Min lyckliga Stjema, af Scribe. 50.

Maskeraden t Vindskammaren. 50.

Studenten och hans Älskarinna. 85.

Amuletten eller Eti paradis på vinden. 85. Lilla Bertha. 50

Min hustrus andre man. 50.

Malins korgar, af A. Säfttrtm. 85.

Malins Bröllop, af dens. 85.

Rosen på Kungsholmen. 85.

Dottersonen. 50.

Grannarne, af Blanche. 85.

Nipperboden, af S&fström. 85.'